

TEAMLEIDER IN DE GEHANDICAPTENZORG, 36 JAAR,
GETROUWD, 2 KINDEREN (2 & 4), WERKT 32 UUR P/WK

Patricia

“Als teamleider in de gehandicaptenzorg ben ik verantwoordelijk voor twee teams met in totaal 30 medewerkers en 24 cliënten op twee woonlocaties. Mijn doel is om zorgmedewerkers goed voor zichzelf te laten zorgen; dat zijn ze namelijk niet zo gewend.

De kernwaarde in de zorg is: de cliënt staat centraal. Maar daarmee zeg je eigenlijk: de cliënt komt eerst en dan pas jijzelf. Dit gecombineerd met de aard van de zorgmedewerker die nou eenmaal graag voor anderen zorgt dan is het best lastig als er ineens van je gevraagd wordt om ook goed voor jezelf te zorgen. ‘Hoezo? Hoe dan? Daar hebben we geen tijd voor’, is vaak het antwoord.

Maar goed voor jezelf zorgen is noodzakelijk om in de zorg te kunnen werken. Hierom heb ik de beweging ‘LIV’ opgericht: Lef, Inspireer, Verbind. Heb het lef om stil te staan: ontdek wat jij nodig hebt om jouw eigen batterij opgeladen te houden. En hoe lastig ook: geef je grenzen aan, ook al is er altijd wel iets te doen. Ik geef daarom bewust opdracht voor rustmomenten: ga tijdens werktijd vijf of tien minuten alleen of met een collega wandelen, een kop koffie drinken, zonder telefoon of laptop.

LIV mag ik één dag per week uitrollen binnen de organisatie, zo mooi om te doen. Ik wil mensen graag laten groeien, zichzelf ontwikkelen. Hierbij kijk ik ook welke cursussen of trainingen er zijn of welke andere ondersteuning er mogelijk is. Maar op het gebied van financiën en beloning zijn nog veel stappen te zetten. Dit begint al met het feit dat 28-uurs contract eigenlijk al gezien wordt als een groot contract; 24 uur is ‘normaal’. Terwijl het met een klein contract bijna niet mogelijk is om onafhankelijk van een partner te zijn. Het onderwerp financiën en beloning wordt eigenlijk altijd aan de kant geschoven: ‘ik doe het vanuit mijn hart, niet voor de centen’. Dit is ook moreel een soort goed antwoord, maar je maakt je ermee kleiner dan nodig. Het is een soort valse bescheidenheid, terwijl het belangrijk is jezelf op waarde te durven schatten. Hierin heb ik voor mezelf ook een shift gemaakt: ik mag goed verdienen en ik mag er zijn.

Maar ik realiseer me inmiddels wel, mede door dit gesprek, dat ik me er nog veel meer bewust van moet zijn dat er een soort taboe rust op ‘financiën’ in de zorg. Zeker omdat ik vaak de vraag ‘wat ben je waard’ stel. Dit geldt natuurlijk ook financieel. Ik ga dit vaker bespreekbaar maken, de WerkUrenBerekenaar kan hier zeker bij helpen door mensen een totaal inzicht te geven, rekening houdend met belastingen en toeslagen. Het taboe doorbreken begint óók bij de leidinggevende: het mag erover gaan.”

Reken uit wat meer of minder werken voor jón betekent op

www.WerkUrenBerekenaar.nl

